

Gil Robles al General Franco, en despedir-se del seu Ministeri, retornaré ací...

Totes aquestes amenaces ens porten de la mà a dir al nostre volgut lector, el què volíem dir-li, des de bon començament, ço és, que nosaltres també som de l'opinió de «El Debate», això és, que també considerem que la crisi no està resolta, sinó que continua oberta i essent aquell moment culminant i decisiu que determina un assumpte greu. I realment ho és de greu el moment en què cal fixar la política del nostre poble, almenys per deu anys; més si tenim en compte que en deu

anys es pot menar un poble vers una follia de desesperació guerrera, com ha aconseguit el Duce a Itàlia, o bé normalitzar i assolir l'estimació i respecte de tothom com ha obtingut Massaryk a Txecoslovàquia. El poble a qui en darrer teme correspon posar el desenllaç final i definitiu a aquesta crisi, és qui ha de reflexionar si val la pena de posar tot l'esforç, tot l'entusiasme i tot el coratge de que sigui capaç, per tal de fer triomfar els seus eterns ideals de llibertat, de justícia i de pau.

X.

L'aigua de "Els Bullidors"

Se'ns prega de fer públic el resultat de l'anàlisi química de l'aigua de «Els Bullidors», practicat al Laboratori Municipal de la ciutat, com a resposta fulminant al fariseisme de «El Deber», el qual tracta per tres o quatre vegades de confusionistes als altres, quan ací l'únic que ha mirat sempre de posar en confusió i enredar els seus seràfics lectors, ha estat només ell mateix («piensa el ladrón, que todos son de su misma condición»).

A la primera columna van les quantitats que dona l'anàlisi i el subratllat de ço que la fa im potable és nostre, i a la segona columna hi posem les quantitats màximes que autoritzen les Lleis del 22 desembre 1908 i del 17 setembre 1920:

	MIL·LÍGRAMS PER LITRE	
	Aigua de ELS BULLIDORS	Aigües potables
Residu de l'evaporació, en sec, a 180°, fins a pes constant	472'	500'
Residu de la calcinació, al roig	405'	450'
Clor, expressat en clorur sòdic	10'52	60'
Acid sulfúric	113'91	50'
Calç	192'44	150'
Magnèsia	30'29	50'
Matèria orgànica, expressada en Oxígen	1'68	3'
Amoníac, per reacció directa	0'	0'
Amoníac, per destil·lació	0'001	0'02
Amoníac albuminoide	0'003	0'005
Acid nitrós	0'	0'
Acid nítric.	3'5	20'

Ara, que jutgi tothom si l'aigua és o no im potable, i qui és o deixa d'ésser el confusionista autèntic i únic.

A propòsit: hem vist, també, exposades al públic, les incrustacions calices de la molsa del manantial «Els Bullidors», que demostren ben clarament l'inevitable efecte corrossiu que fins podria tenir l'aigua sobre les tuberies de conducció i repartiment.

GUSPIRES

per FARRE

En un dels cafès d'Olot, d'aquells cafès que es paga quota i que per tant no hi va pas el qui vol, sinó el qui pot, es tiren unes floretes que nosaltres creiem són dignes d'ésser conegudes. Vegeu si no:

—Senyors, amaguin les carteres que entra un radical.

—Amics, vigileu les jovenetes i senyores que per ací hi ha carlins.

Nosaltres comentem...!!!

I vós, respectable llegidor, quin comentari feu?

* * *

El procedir de l'actual Ajuntament d'Olot, ha arribat a un límit ja inconcebible.

Activitats irregulars, fosques i vituperables, no són recomenables. Entre altres, volem senyalar la que fa referència a certes reformes de plantilles d'empleats. Bé. Ens han afressat un camí. El tindrem en compte per un cop, i el qui riurà serà l'últim, segurament.

Coaccions, portes falses, llançaments, serien dignes d'un Ajuntament?

* * *

El general Franco plora, el senyor Gil Robles plora. Quin sentiment, senyors! Quin sentiment!

I ho comprenem. Havent-se de separar amics tan entranyables i haver de deixar també allò que tant havia costat d'assolir!

Nosaltres també ho faríem.

Quan hom ha volgut d'una manera vivíssima un lloc i se'l veu ben seu, i de cop i volta li prenen dels dits, vaja, que... Oí que no n'hi ha per menys?

* * *

Jo no dic que les dretes guanyaran les eleccions; però tampoc dic que les perdran. El que hem de dir i voler tots és, que precisa que les perdin per la vida de la República, de la Llibertat i de la Justícia social.

Gil Robles, l'home superb i inviolable fins fa poc, amenaça amb el seu front feixista contra el nostre front popular. El seu front és aquest: els monàrquics, les classes productores, les federacions industrials i patronals i també les dites classes neutres.

Està bé: ja està feta la partició: ells amb ells. Nosaltres, dempeus.

* * *

Ja hem llegit aquell tan pregonat, tan temut manifest, a l'opinió pública, del senyor Gil Robles.

Què diu? Doncs, res. Es a dir, res. Tant com res. Ens diu que si no han portat a terme les seves promeses electorals, és degut als obstacles, i que ara que anaven a fer quelcom, els han tret del Govern. I que això ells no s'ho saben acabar, essent com són la minoria més important de la Cambra.

Veritat que això no és dir res? Es a dir, jo ho crec, perquè tal cosa ja la sabem tots. Però també sabem que, fins avui, encara no han cridat mai: Visca la República.

Falta mig oficial confiter

Raó: Bonaventura Travesset
Confiteria. MANLLEU

No pot perdre l'oportunitat de veure

La Viuda Alegre